

ROMANIA

București, 15 mai 2017

Domnului Călin Popescu-Tăriceanu

Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici vizează modificări ale atribuțiilor Agenției Naționale a Funcționarilor Publici (A.N.F.P.), precum și o serie de intervenții legislative în ceea ce privește regimul juridic al funcției publice.

Art. I pct. 18 și pct. 22 abrogă dispozițiile normative (art. 86 alin. (2) și (3), respectiv art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999) conform cărora funcționarului public trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h) – ce include infracțiuni de corupție și de serviciu - i se suspendă de drept raportul de serviciu.

Suspendarea de drept și suspendarea facultativă a raporturilor de muncă sau de serviciu în cazul trimiterii în judecată sunt măsuri provizorii destinate protecției entității angajatoare și se bucură, în prezent, de un cadru normativ și jurisprudențial bine conturat și fundamentat. Astfel, suspendarea de drept din funcție în cazul trimiterii în judecată este prevăzută și pentru alte categorii socioprofesionale: judecători constituționali (art. 66 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale), magistrați (art. 62 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor) sau practicieni în insolvență (art. 36 lit. h) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență). Totodată, potrivit art. 52 alin. (1) lit. b teza a II-a din Codul Muncii, contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului în cazul în care salariatul a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a reținut că sancțiunea administrativă a suspendării raportului de serviciu al funcționarului public din funcția publică pe care acesta o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea sa în judecată pentru anumite infracțiuni, are ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către funcționarul public. (Decizia nr. 219/2015, Decizia nr. 62/2013, Decizia nr. 1.006/2012, Decizia nr. 539/2011, Decizia nr. 539/2010, Decizia nr. 1437/2009, Decizia nr. 48/2003).

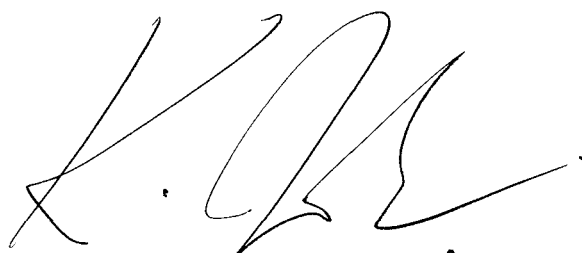
Excluderea cu totul a funcționarilor publici (inclusiv a înalților funcționari publici) din sfera aplicării măsurii suspendării raportului de serviciu în cazul trimiterii în judecată (mai cu seamă pentru situația săvârșirii unor infracțiuni care au legătură cu funcția deținută) generează multiple efecte negative. Pe de o parte, prin această măsură legislativă se creează, fără nicio justificare obiectivă, o situație unică în ansamblul reglementărilor privind exercitarea funcției publice. Pe de altă parte, considerăm că prin eliminarea acestei forme de protecție a instituției publice se vulnerabilizează însăși autoritatea publică, iar norma preconizată pare a avea în vedere, mai degrabă, protejarea funcționarului public trimis în judecată aflat într-o asemenea ipoteză, decât protejarea funcției publice, în general. Prin urmare, apreciem că o asemenea normă afectează funcția publică și poate genera o serie de consecințe dificil de gestionat, spre exemplu atunci când în cadrul aceleiași instituții publice, unui contractual trimis în judecată angajatorul îi poate suspenda contractul de muncă, în timp ce împotriva unui funcționar public aflat în aceeași situație, angajatorului îi este interzisă această posibilitate.

Pe lângă utilitatea practică a suspendării raportului de serviciu al funcționarului public din funcția publică pe care acesta o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea sa în judecată pentru anumite infracțiuni, la conturarea unei soluții legislative în materie trebuie avute în vedere, caracterul temporar al măsurii, precum și faptul că aceasta nu conduce la discriminări în cadrul aceleiași categorii de subiecte de drept, nu afectează exercitarea dreptului la muncă și la alegerea liberă a profesiei, a meseriei sau ocupației și nici nu încalcă prezumția de nevinovăție. La toate acestea se adaugă și așteptările existente la nivelul societății privind etica, deontologia funcționarului public. Din toate aceste perspective, considerăm că intervenția legislativă prevăzută la Art. I pct. 18 și pct. 22 din legea transmisă la promulgare nu se justifică.

În ceea ce privește aplicarea în timp a dispozițiilor privitoare la suspendarea raporturilor de serviciu, apreciem că se impune și reanalizarea art. II alin. (1) din legea transmisă la promulgare, întrucât prin utilizarea sintagmei “precum și cu cele aduse prin prezenta lege ” norma este lipsită de claritate putând genera interpretări diferite în practică, mai ales prin raportare la art. I pct. 22 din lege.

În ideea protecției funcției publice, dar și a respectării criteriilor care să asigure transparența, imparțialitatea, independența și integritatea în exercitarea acesteia, apreciem că ar trebui reanalizate și intervențiile legislative prin care sunt modificate unele prerogative ale Agenției Naționale a Funcționarilor Publici (A.N.F.P.) ce au drept consecință diminuarea influenței sale în procesul de recrutare a funcționarilor publici și de management al funcției publice (art. I pct. 3, 5, 13 și 14).

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS